

Vánoční dopis 2021

Farního sboru ČCE v Hranicích

Immanuel - Bůh je tu s námi!

Všem ve sboru - bratřím, sestrám, přátelům ...

bohoslužby se stále konají, díky Pánu Bohu za to! Je potřeba ale dodržovat epidemiologická opatření jako všude jinde. Budu doufat, že na Vánoce bude v provozu kostel, protože tam je přeci jen více prostoru. Opět nás čeká pro mnohé jistě příjemná dočasná změna bohoslužeb. Po celou dobu adventní, vánoční až do 2.ledna je změněn čas bohoslužeb - **začátek vždy v 10 hodin!** Tento posun je z důvodu, abych stihla během této sváteční doby odsloužit bohoslužby ještě v administrovaném sboru v Odrách.

Všechna pozvání platí pro všechny a ti, co se skutečně chystají se už moc těším!

S milým pozdravem a přáním všeho dobrého ...

Paulína Lukášová, vaše farářka

Bohoslužby v době adventní, během Vánoc a po Novém roce

Přístavba kostela, popřípadě během Vánoc v kostele na Šromotově nám. vždy v 10 hodin!!

- 28. listopadu - 10 hod - **1. adventní neděle**
- 5. prosince - 10 hod - **2. adventní neděle**
- 12. prosince - 10 hod - **3. adventní neděle**
- 19. prosince - 10 hod - **4. adventní neděle**
- 25. prosince - (sobota) 10 hod - **Boží hod vánoční** - vysluhování VP
- 26. prosince - (neděle) 10 hod - období mezi Vánoci
- 2. ledna 2022 - (neděle) - 10 hod - první neděle po Novém roce - vysluhování VP

Bůh je s námi v každém lidském příběhu

**Její muž Josef byl spravedlivý, a protože ji nechtěl veřejně zostudit, rozhodl se, že se s ní rozejde v tichosti.
Evangelium Lukášovo 1, 19**

Josef ještě nebyl Mariin muž, ale byli zasnoubení. Zjistil ale, že je Marie těhotná a teď následuje ten dramatický verš v úvodu. Chtěl se rozejít. Ale protože by to v té době byla velká ostuda, rozhodl se, že ten rozchod proběhne potají. Zkrátka to v ten okamžik vypadalo, že bude Marie svobodná matka a to není ani dnes žádná legrace, i když se to děje.

Kolik takových zasnoubení je a už je na cestě miminko. Puritáni v církvi i mimo ni vždy počítají tak trochu měsíce, jestli náhodou se tady nedějí věci naruby. A pak se možná ještě někde pospíchá, aby se miminko narodilo do uzavřeného manželství. Jak toužíme být navenek dokonalí a dobře vypadat, jen aby si ti druzí nepoukazovali. Nakonec to ve většině případů aspoň na začátku dopadá dobře, muž ze svých povinností neutíká a stává se otcem.

Náš příběh biblické rodiny je na začátku rovněž komplikovaný, protože do něj vstupuje Bůh. A vstupuje do něj takovým tajemným způsobem, který nemám potřebu nějak zlehčovovat nebo okecávat, protože Bůh zkrátka působí svým Duchem všelijak. A tedy když Marie počala z Ducha svatého a nijak jinak to tu není vysvětleno, tak nám nezbyvá než věřit, že Bůh dělá někdy i zázraky, zvláště když přichází do něčí partnerské krize, kde to na žádnou domluvu nevypadá, ale když je tam víra a spolehnutí se na Boha, mohou se dít divy. Bůh si použije anděla, aby Josefovi domluvil, aby se nebál Marii přijmout, i když má pochybnost, že dítě není jeho. Je to Boží dítě, je to Boží Syn, je ti Josefe tady svěřený a ty ho pojmenuješ Ježíš, Jošua – což v překladu znamená Pomazaný, Mesiáš, Spasitel. A Josef poslechne ten domlouvačný andělský hlas a udělá, co je správné. Zanedlouho Josef, Marie a Ježíš jsou rodina. Spolu cestují do Betléma ke sčítání a drama pokračuje. Nemají se kde ubytovat, není kde bydlet. Bůh si pro Ježíše vybral jeden mladý chudobný pár, který prožívá těžké začátky, miluje se, ale dělá vše proto, aby ochránil malé bezbranné Boží dítě.

Co nám každý rok o Vánocích tento příběh říká? Jesličky nejsou zrovna idylickým místem narození, to víme ... jen si je pořád jaksi přikrášlujeme a přitom už ani nevíme, jak to v chlévě zapáchá. Neznáme chudobu. Důležité je, že Josef Marii neopustil, že jejich láska ustála i Boží zásah.

Malé děti si nemohou vybrat své rodiče ani množství lásky, jsou bezbranné a přesto jsou v jistém slova smyslu darem od Pána Boha. Nakonec vyrostou a sami se stávají rodiči a příběhy rodin pokračují.

Vánoční příběh dává naději všem, kteří se rodí do tohoto světa jaksi mimo plán. Nezáleží na množství dárků, ani kolik atraktivních zvířátek je zrovna kolem, ale na přijetí. Záleží na každém rodiči ať je starý nebo mladý. V této euforické vánoční době, kdy se chystáme slavit idylické Vánoce, vzniká hodně napětí. Proč? Protože jsme hrozně strojení, chceme to mít vše jako z pohádky, být na sebe hodní, dávat si dárky, setkávat se a hlavně vypadat dokonale. A ono to kolikrát žádná pohádka vůbec není. A přitom stačí, když se přijmeme taková jací jsme. Když přijmeme, že Bůh je tu s námi od každého lidského počátku a dokáže vstoupit do každého lidského příběhu neplánovaně, i do toho našeho.

Modlitba: Pane, děkujeme, že ty se zastáváš těch, kterými my sami pohrdáme, zahanbuje nás to a učí nás to pochopit ostatní lidské příběhy, odpustit a více dávat lásku, která se může projevit třeba i dary milosti. **Amen.**